

Vinorium

SPOLUPRÁCE ČESKÝCH KNĚŽÍ

[řada XXX. č. 1 konec roku 1985]

ONI ŠLI DO EXILU,
ABYCHOM MY NAŠLI PRAVÝ DOMOV.
OD TÉ DOBY UŽ NEJSME SAMI.
KÉŽ NÁS PO CELÝ ROK 1986 PROVÁZÍ
PŘÍTOMNOST A ÚTĚCHA TOHO,
JEHOŽ JMÉNO JE
EMANUEL - S NÁMI BŮH!

Drazí bratři a sestry,

I toto číslo Vincula vychází ve formě osobního dopisu, jako důkaz, že na Vás o vánočních nezapomínám.

Končíme svatometodějský rok, za nějž musíme být Pánu Bohu i našim svatým patronům opravdu vděční. O hlavních slavnostech jsme jistě všichni informováni. Mnozí snad viděli z videopásky anebo aspoň na fotografiích záběry z moravského Velehradu, kde naše církev jasně ukázala, že nezemřela a nemá ani v nejmenším chuť skomírat. I oslavy v zahraničí, daleko skromnější, se celkem dobře vydařily, v Evropě i v Americe, v Ellwangen i v Římě, jak při naší srpnové pouti, tak při vrcholné celebraci se Svatým Otcem v říjnu. Naše doma to jistě povzbudilo a i my si můžeme z tohoto jubilea odnést trochu zdravého sebevědomí. Křesťanství je skutečně vrostlé do kořenů naší národní kultury a nemáme žádný důvod, abychom se za to styděli anebo se tím tajili. Jsme však schopní to dědictví Otců předávat vhodně těm, k nimž nás Pán poslal?

Tím se dostáváme k situaci naší církve v exilu. Jistě není růžová, kdo má styk s našimi lidmi, nemůže nevidět, jak se rok od roku duchovní kvalita našich uprchlíků - vyjímky jsou ovšem vždy možné - snižuje. To ovšem nás ještě více zavazuje, abychom byli tím, čím být máme, protože nepomůžeme-li jim my, kdo jiný je zachráni před duchovním vyhladověním?

Naše řady se zatím neztenčují, i když na nich neúprosně hlodá zub času a stáří. V Německu konají tento rok jáhenskou praxi naši diákoní Janoušek a Bárta, zatímco do Nepomucena přišli na jejich místa další dva kandidáti, takže je tam nyní celkem 6 bohoslovců českých a 12 slovenských. Na konci školního roku budeme mít - dá Pán Bůh - dvě kněžská svěcení, z nichž aspoň jedno 5. července při pouti do Ellwangen.

To ovšem neznámá, že máme kléru dostatek. Ti dva budoucí novokněží budou totiž ještě musit konat pastorační zkušenost v normálních farnostech, aby se zapracovali do života diecéze, v níž budou jednou mezi Čechy působit. A největší nedostatek našich kněží není v Německu, nýbrž v Americe a Austrálii, kde nám stále dorost chybí. Dělán sice, co mohu, snažím se přimět bohoslovce Nepomucena, aby studovali angličtinu (jeden už byl za tímto účelem o prázdninách v Americe a snad se tam opět vrátí), je to však všechno na dlouhé lokte. V každém případě ale najde-li se mladý krajan, který by měl skutečně kněžské povolání a chtěl studovat teologii v angličtině, lze mu vyhovět. Není řečeno, že by se nemohl připravovat pro práci mezi Čechy v některém dobrém semináři země, kde žije. Avšak i jako alumnus Nepomucena, které zůstává normálním seminářem pro naše bohoslovce, by mohl studovat teologii anglicky, dnes existuje v Římě kompletní kurs v této řeči. K tomu, aby se někdo stal knězem pro

Čechy, není tedy nezbytně nutné, aby studoval teologii v italštině.

Nakonec ještě osobní zprávy. Z jiných časopisů jste se už asi dozvěděli, že letos zemřeli dva naši kněží: v Argentině františkán P. Jáchym Procházka, apoštol malomocných, a v Kanadě jezuita P. František Kovanda.

Uvěřili byste, že to je už patnáct let, co nás opustil P. Ondřej Petruš, překladatel Nového zákona a jazykový korektor našich římských publikací? A že to bylo už pět let, co umřeli Otcové Karel Wortner a Saša Heidler?

Před sedmdesáti léty se narodil P. Jiří Bonhard (Rakousko), před šedesáti léty začala řeholní život u těšitelek Sr. Mattea Verbovská a své pozemské putování na březích krásné Želivky rektor Nepomucena prof. Karel Vrána.

P. Leo Kuchař SSS (sakramentin), autor nedávno vyšlé knížky "Den Radar unterflogen" oslavil ve Vídni 25 let svého kněžství, Otcové Pavel Kučera (Německo) a Josef Novotný (provinciál křižovníků v Rakousku) první dvě desítiletí. Ing. Miloš Raban začal působit jako kaplan v Německu.

Snad mohu slíbit i za čtenáře, že na všechny vzpomeneme v modlitbách. O ty prosí i staříček P. Václav Feřt T.J., bývalý spirituál Nepomucena, zakladatel Vincula a dlouholetý redaktor Nového života: dohořívá jako svíčka v generalátu jezuitů v Římě. Nezapomeneme samozřejmě ani na P. Česlava Novotného, postiženého roztroušenou sklerozou a na všechny, kdo našich modliteb potřebují.

laš
+ Jaroslav